തൃപ്പടിദാനം ചെപ്പടിവിദ്യയോ?

ഡി. ബാബു പോൾ

ഇസ്രയേലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ രാജാവാണ് മൂന്ന് നാല് സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ താണ്ടിയിട്ടും അവരുടെ മഹത്ത്വത്തിന്റെ പ്രതീകം. അധികാരം ഉറപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്ത രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ തന്റെ പട്ടാഭിഷേകം നടന്ന ഹെബ്റോനിൽ നിന്ന് തലസ്ഥാനം യരുശലേമിലേക്ക് മാറ്റിയതും തന്റെ അധികാരത്തിന് മേൽ ഈശ്വരന്റെ കൈയ്യൊപ്പുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിച്ചെടുത്തതും ആയിരുന്നു. പത്മനാഭപുരത്ത് നിന്ന് തലസ്ഥാനം മാറ്റിയത് പിന്നീടാണെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ പിൽക്കാല പ്രാധാന്യത്തിന് അടിത്തറ ഇട്ടത് മാർത്താണ്ഡവർമ്മയാണ്. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ പ്രധാനം മറ്റ് മൂന്ന് സംഗതികളത്രെ. ഒന്ന്, ദാവീദിനെ പോലെ ഈശ്വരനെ അധികാരസ്രോതസ്സായി അവതരിപ്പിച്ചത്. രണ്ട്, ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സൗഹൃദത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. മൂന്ന്, നായർ പ്രഭുക്കന്മാരെ അധികാര സോപനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകറ്റി ബ്രാഹ്മണരെ കൂടുതലായി ആശ്രയിച്ചത്.

ഒടുക്കം പറഞ്ഞത് തുടക്കം ആവട്ടെ, ഹിരണ്യഗർഭം വഴി പൂണൂലിട്ട് ക്ഷത്രിയനായപ്പോൾ താൻ പഴയ നായരല്ല എന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ നായന്മാരെ ഒഴിവാക്കിയത് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുണ്ടെങ്കിലും അത് അത്ര ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ കാലത്തിന് നൂറിലേറെ സംവത്സരങ്ങൾക്കപ്പുറം തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഹിരണ്യഗർഭം നടന്നിട്ടുള്ളതിന് തെളിവുണ്ട്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്താൻ എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരും മാടമ്പിമാരും ശ്രമിച്ചതിൽ നിന്നാവണം രാജാവിന്റെ ഈദൃശ ചിന്തയുടെ തുടക്കം എന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ആ തർക്കം മക്കത്തായവാദികളും മരുമക്കത്തായവാദികളും തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുണ്ട്. ''ഊരാളന്മാർ കേരളത്തിൽ പൊതുവേ പ്രബലരായിത്തീർന്നപ്പോൾ ശ്രീപദ്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ ഊരാളന്മാരും രാജാവിനല്ല, തങ്ങൾക്കാണ് സർവ്വ അധികാരങ്ങളും എന്ന് വാദിക്കാൻ തുടങ്ങി''യതാണ് പിള്ളമാരും വേണാട്ടരചൻമാരും തമ്മിൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ കാലം വരെ നടന്ന കലഹങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം എന്ന് ഇളംകുളം നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും നായർ മേധാവിത്വത്തെ വരുതിയിലാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച രാജാവ് പരദേശബ്രാഹ്മണരെ താക്കോൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയമിച്ചു. രാമയ്യന് ശേഷം രാമയ്യന്റെ സഹായി ആയിരുന്ന അയ്യപ്പൻ മാർത്താണ്ഡൻ പിള്ള, മല്ലൻ ചെമ്പകരാമൻ പിള്ള, കൃഷ്ണൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള, ചിറയിൻകീഴ് ചെമ്പകരാമൻ പിള്ള, പാറശ്ശാല പദ്മനാഭൻ ചെമ്പകരാമൻ പിള്ള, രാമൻ മേനോൻ, നാണുപിള്ള, എം.കൃഷ്ണൻനായർ, ഏതാനും ആഴ്ച പകരക്കാരനായ അമ്പലപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, നാല് ദിവസം ഇൻചാർജ്ജായ ഡോക്ടർ കുഞ്ഞൻ പിള്ള, സി.പി.ക്ക് ശേഷം ഒരു വർഷം ദിവാൻ ആയിരുന്ന ഉണ്ണിത്താൻ ഇവരെയെല്ലാം കൂട്ടിയാലും രണ്ട് ശതാബ്ദത്തിനിടയിൽ ഇരുപതുവർഷം മാത്രമാണ് നായർ ദിവാൻമാർ ഭരിച്ചത്. വേലു – ഉമ്മിണി തമ്പിമാരെയും ഏഴും നാലും പതിനൊന്ന് വർഷം കേശവദാസനെയും (1789–99) ഒഴിവാക്കിയാൽ. ആ ഇരുപതിൽ തന്നെ രാമയ്യനും ധർമ്മരാജാവിനും പ്രീതിഭാജനമായിരുന്ന അയ്യപ്പൻ മാർത്താണ്ഡപിള്ള എട്ട് വർഷവും ആയില്യത്തിന്റെ വിശ്വസ്തനായിരുന്ന നാണുപിള്ള നാല് വർഷവും ഭരിച്ചത് മാറ്റിയാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ നായന്മാർക്ക് രാമൻ മേനോനും കൃഷ്ണൻനായരും വിദേശികളായിരുന്നു. ഒട്ടാകെ ദിവാൻ പദവി കിട്ടിയത് കഷ്ടിച്ച് അഞ്ചാറ് വർഷമാണ് എന്ന് കെ.പങ്കജാക്ഷൻ നായരുടെ 'ശ്രീവഞ്ചിരാജ്യചരിതം' നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മലയാളി മെമ്മോറിയലോളമോ അതിനുമിപ്പുറമോ നീണ്ടു മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ ഈ നയത്തിന്റെ പ്രഭാവം എന്നർത്ഥം.

എന്നാൽ നായർ സമുദായത്തെ തീർത്തും ഒഴിവാക്കാൻ രാജാവിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അതിന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച പ്രതിവിധി വിശ്വസ്തരായ നായന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് രാജാവ് 'സർ' സ്ഥാനം കൊടുക്കുമ്പോലെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ 'ചെമ്പകരാമൻ' എന്നൊരു പദവി സൃഷ്ടിച്ചു. എങ്ങനെയാണ് ഈ പദവി കൊടുക്കുന്നത് എന്ന് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രകാരനായ ശങ്കുണ്ണി മേനോൻ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ല നാൾ, നല്ല മുഹൂർത്തം നോക്കി മഹാരാജാവിന്റെ ദർബാറിൽ (''എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന സദസ്സിൽ'' എന്നാണ് മേനോന്റെ വാക്കുകളുടെ പരിഭാഷ) ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നയാൾ എന്തുകൊണ്ട് പദവി അർഹിക്കുന്നു എന്ന് രാജാവ് തന്നെ വിശദീകരിക്കും. ''ഹിസ് ഹൈനസ് ഡലിവറിങ് എ ഷോർട്ട് സ്പീച്ച്....'' തുടർന്ന് 'ചെമ്പകരാമൻ' എന്ന് വിളിക്കും. ശേഷം ദളവയ്ക്കൊപ്പം കൊട്ടാരപ്പടിവാതിലിലേക്ക്. അവിടെ വച്ച് എട്ട് ഗജം (മൂന്നടി ഒരു ഗജം എന്ന് കണക്ക്. ഏതാണ്ട് ഏഴേകാൽ മീറ്റർ) വീരാളിപ്പട്ടും കോടിവസ്ത്രങ്ങളും ചെമ്പകരാമന് നൽകും. പിന്നെ മറ്റ് ചെമ്പകരാമന്മാരുടെയോ പ്രമുഖ വ്യക്തികളുടെയോ അകമ്പടിയുമായി ആനപ്പുറത്ത് കോട്ടയ്ക്കകത്തെ നാല് തെരുവുകളിലും വാദ്യമേളങ്ങളോടെ പുതിയ ചെമ്പകരാമന്റെ യാത്ര. തിരിച്ചെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ദളവയ്ക്കൊപ്പം ഇരുത്തി ഒരു വെള്ളിത്താമ്പാളത്തിൽ വെറ്റിലയും പാക്കും സ്വർണ്ണനിറമുള്ള ചെറുനാരങ്ങയും സമ്മാനിക്കും. അതോടെ ആൾ ചെമ്പകരാമനായി. പിന്നെ പേരിനോട് ചെമ്പകരാമൻപിള്ള എന്നുകൂടെ ചേർക്കണം. സുബ്ബയ്യൻ ദളവയുടെ കാലശേഷം ദളവ ആയ ഗോപാലയ്യന് കാര്യപ്രാപ്തി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തമ്പി ചെമ്പകരാമൻപിള്ളയെ വലിയ സർവ്വാധികാര്യക്കാർ (''ഓർ ഡപ്യൂട്ടി പ്രൈം മിനിസ്റ്റർ'') ആയി നിയമിച്ച് ദളവയുടെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ചതും അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ കാര്യക്ഷമതയോടെ 1773–ൽ ഒരു കണ്ടെഴുത്ത് നടത്തിയതും ചരിത്രമാണ്.

മറ്റൊരുദാഹരണം വലിയ ദിവാൻജി എന്ന രാജാകേശവദാസൻ. ഗവർണർജനറൽ ആയിരുന്ന മോണിങ്ടൺ പ്രഭു ആണ് ദിവാൻ കേശവപിള്ളയ്ക്ക് രാജ എന്ന ബഹുമതി നൽകിയത്. തന്റെ കഴിവുകളും രാജാവിന്റെ പ്രീതിയും ആയിരുന്നു കേശവദാസന്റെ ബലം. പരമ്പരാഗതമായ ആഢ്യത്വത്തിന്റെ അഹങ്കാരത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന് വകയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മൂന്നാമത്തെയാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഒഴിവാക്കിയ നായർ പ്രതാപത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു. സാക്ഷാൽ വേലുത്തമ്പി. രാജാവ് ദുർബ്ബലനായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് തമ്പിക്ക് അധികാരത്തിലേറാനായത്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെയോ ധർമ്മരാജാവിന്റെയോ കാലത്ത് രാമയ്യൻ ദളവായെ മാറ്റി തന്നെ ദളവയാക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം ഒരു തിരുവിതാംകൂറിന് സ്വപ്നേപി ചിന്തിക്കാനാവുമായിരുന്നില്ല. ''ദ് റിഫ്ലക്സ് റിസൽട്ട് ഓഫ് ദ് റൂൾ ഓഫ് എ വീക്ക് സോവറിൻ'' എന്നാണ് നാഗമയ്യ വേലുത്തമ്പിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്.

ഇങ്ങനെ ഒരു സാഹചര്യവും (ജയന്തൻ നമ്പൂതിരിയോ വേലുത്തമ്പിയോ അവരുടെ നന്മതിന്മകളോ അല്ല വിഷയം. രാജാവ് നിയമിച്ച ദളവായെ കൊട്ടാരത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന മാടമ്പിമാർ സംഘടിച്ച് ഒരു വിമോചനസമരം നടത്തി പിരിച്ചുവിടുന്ന സമ്പ്രദായം) മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു എന്നതാണ് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച രണ്ടാമത്തെ കാര്യം.

1758 ജൂലായ് മാസത്തിൽ – കൊല്ലവർഷം 933 മിഥുനം 27 ആണ് തീയതി – തന്റെ അന്ത്യം അടുത്തു എന്ന് ഗ്രഹിച്ച മാർത്താണ്ഡവർമ്മ പിൻഗാമിയും അനന്തരവനും ആയ ധർമ്മരാജാവിന് ഏഴ് കല്പനകൾ നൽകിയതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. (ക) തൃപ്പടി

ദാനം ഒരു കാരണവശാലും ഭേദപ്പെടുത്തരുത്, ഭാവിയിൽ അതിരുകരം വികസിച്ചാൽ പുതുതായി തിരുവിതാംകൂറിനോട് ചേർക്കുന്നതും ദേവസ്വത്തിനിരിക്കണം, (ഖ) ശ്രീപദ്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട ദാനധർമ്മങ്ങൾക്ക് തലനാരിഴയുടെ ഭേദം വരരുത്, (ഗ) കൊട്ടാരത്തിൽ യാതൊരന്തഃഛിദ്രത്തിനും വഴി കൊടുക്കരുത്, (ഘ) കായംകുളം രാജാവിനോടുള്ള ശത്രുതയോ അയാ

ളുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളോ മറക്കരുത്, (ങ) സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചെലവ് എപ്പോഴും വരവിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞിരിക്കണം, (ച) വാണിജ്യ വകുപ്പിന്റെ ലാഭത്തിൽ നിന്ന് വേണം കൊട്ടാരത്തിലെ ചെലവുകൾക്ക് വക കണ്ടെത്താൻ, (പദ്മനാഭപുരം, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, മാവേലിക്കര, ആരക്കുഴ (മൂവ്വാറ്റുപുഴ) എന്നിവിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ച പണ്ടകശാലകളിൽ കുരുമുളക്, പുകയില, കറുവാപ്പട്ട, അടയ്ക്ക തുടങ്ങിയ വിഭവങ്ങൾ സർക്കാർ നിശ്ചയിക്കുന്ന വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാട് രാമയ്യൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. സർക്കാരിന്റെ ഈ കുത്തക വലിയ വരുമാനം നൽകി. മാവേലിക്കര ആയിരുന്നു വാണിജ്യവകുപ്പിന്റെ ആസ്ഥാനം). (ഛ) സർവ്വോപരി ("എബവ് ഓൾ") ഇംഗ്ലീഷ് ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിയും തിരുവിതാംകൂറും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം എന്തുവിലകൊടുത്തും കാത്തുകൊള്ളണം. ആ മാന്യസ്ഥാപനത്തിന്റെ പിൻതുണയിലും സഹായത്തിലും സമ്പൂർണ്ണവിശ്വാസം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അമ്മാവന്റെ ഈ കല്പനകൾ ശിരസാവഹിച്ച് അക്ഷരംപ്രതി പാലിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് അനന്തരാവകാശി പറഞ്ഞത് കേട്ട സംതൃപ്തിയോടെയാണ് കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും വിശ്വസ്തരായ ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ, ഈശ്വരനാമം മുറിഞ്ഞുപോകാതെ ജപിച്ചുകൊണ്ട്, തികച്ചും ശാന്തനായി ഇരുപത്തിയൊൻപത് വർഷത്തെ ഭരണത്തിന് അന്ത്യം കുറിച്ച് അമ്പത്തിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ അനിഴം തിരുനാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ നാടുനീങ്ങിയത്. തന്റെ പിൻഗാമിയെ വെല്ലുവിളിച്ചനുസരിപ്പിച്ച വേലുത്തമ്പിയെ ഒഴിവാക്കിയത് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ അടിവരയിട്ട ഈ കമ്പനിബന്ധം വഴി ആയിരുന്നുവല്ലോ.

ഇനി ആദ്യം പറഞ്ഞ സംഗതി. തൃപ്പടിദാനം. കൊല്ലവർഷം 925 മകരം 5 (1750 ജനവരി 3) പ്രഭാതത്തിലാണ് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ അത് നിർവഹിച്ചത്. അനന്തരാവകാശിയും രാജകുടുംബാംഗങ്ങളായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും യോഗക്കാരും ബ്രാഹ്മണപുരോഹിതരും എല്ലാം ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. നാളും നേരവും നോക്കിയാണ് ചെയ്തത്: "പൂർവ്വപക്ഷസപ്തമീ ബുധവാരേ രേവതീ". 'തോവാള മുതൽ കവണാറ് വരെ' ആണ് സമർപ്പിച്ചത്. (ആലങ്ങാടും പറവൂരും പിൽക്കാലത്ത് ധർമ്മരാജാവ് തൃപ്പടിദാനം നിർവഹിച്ചു. അതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിർത്തി കൂടിയിട്ടുമില്ല, മറ്റാരും തൃപ്പടിദാനം നടത്തിയിട്ടുമില്ല).

ദാനാധാരം താളിയോലയിൽ എഴുതി നീരും പൂവും ഉടവാളും കൂടി തൃപ്പടിയിൽ വച്ച് മഹാരാജാവ് നമ്രശിരസ്കനും നിമീലിതനയനനും ആയി ഒരു നിമിഷം നിന്നു. പിന്നെ പൂജാരിയിൽ നിന്നും ഉടവാൾ വാങ്ങി ശ്രീപദ്മനാഭദാസനായി. രാജകുടുംബത്തിലെ മൂത്ത സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനം ശ്രീപദ്മനാഭസേവിനി എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

തൃപ്പടിദാനത്തോടെ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. ഒന്ന്, മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ശ്രീപദ്മനാഭന്റെ പ്രതിനിധിയായി. ഇനിമേൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മയെ എതിർക്കുന്നവർ എതിർക്കുന്നത് ശ്രീപദ്മനാഭസ്വാമിയെയാണ് എന്ന് ജനം ഗ്രഹിച്ചു. ദുർബ്ബലനായ ബാലരാമവർമ്മയെ വേലുത്തമ്പി വരുതിയിലാക്കി എന്നത് ഒരപഭ്രംശമായി കണ്ടാൽ മതി. പൊതുവെ ശ്രീപദ്മനാഭനുള്ള ആദരവ് ശ്രീപദ്മനാഭ ദാസന്മാർക്കും അന്യമായില്ല. പിന്നീടൊരിക്കലും, സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസിന്റെ സമരം പോലും രാജാവിനെതിരെ ആയിരുന്നില്ല. രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സർക്കാർ എന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. അതിനെയാണ് അവർ ഉത്തരവാദഭരണം എന്നുവിളിച്ചത്.

രണ്ടാമത്തെ ഫലം ഭൂമി മുഴുവൻ ശ്രീപദ്മനാഭന്റേതും അങ്ങനെ മഹാരാജാവിന്റേതും ആയി എന്നതാണ്. രാജ്യം മുഴുവൻ 'ശ്രീപണ്ടാരവക' ആയി; ഉദ്യോഗസ്ഥരെല്ലാം 'ശ്രീപണ്ടാരകാര്യം ചെയ്വർകൾ' ആയി.

ഒറ്റക്കൽമണ്ഡപത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ തൃപ്പടിദാനം. അതിനെ തുടർന്ന് താലൂക്കുകച്ചേരികളുടെ പേര് മാറി. ഓരോ താലൂക്കും ഓരോ മണ്ഡപത്തുംവാതിൽ ആയി. ആദ്യത്തെ റവന്യൂ കച്ചേരി നടന്നത് ശ്രീപദ്മനാഭന്റെ മണ്ഡപത്തിന് മുന്നിലായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് മറ്റ് കച്ചേരികളെ ആ മണ്ഡപത്തിലേക്ക് തുറക്കുന്നത് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മണ്ഡപത്തുംവാതിൽക്കൽ എന്ന് വിളിച്ചത്.

തൃപ്പടിദാനം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ചൊരിഞ്ഞ രക്തത്തിന്റെ കറ അപ്പാടെ കഴുകിക്കളഞ്ഞു പ്രജകളുടെ മനസ്സിൽ യാഹ്‌വെയുടെ (യഹൂദന്മാർ യാഹ്‌വെ/യഹോവ എന്നാണ് ഈശ്വരനെ അറിഞ്ഞിരുന്നത്) പെട്ടകത്തോടുള്ള ഭക്തി ബഹുമാനങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച ദാവീദിനെ പോലെ തന്നെ പ്രജാസഞ്ചയത്തിന്റെ മനസ്സിലെ ധാരണകൾ തനിക്കനുകൂലമായി തിരുത്തിയെഴുതാൻ പോന്ന ഒന്നായി മാർത്താണ്ഡവർമ്മയ്ക്ക് തൃപ്പടിദാനം.

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മാത്രം അല്ല ഈ അഭ്യാസം പയറ്റിയ രാജാവ് വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചവർ തടവിലായി ദൽഹിയിലെത്തിയതും ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചതും ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. ദൽഹി സുൽത്താനേറ്റ് എന്ന് ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാലം കഴിഞ്ഞതോടെ അവർക്ക് ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു പ്രശ്നം. ഒരു ദശാബ്ദം മുസ്‌ലിമുകളായി കഴിഞ്ഞ സഹോദരന്മാരെ ഹിന്ദുക്കളായ പ്രജകൾ തങ്ങളുടെ രാജാവായി അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുമോ? അതിന് ഒരു രാജഗുരു ഉപദേശിച്ചത് ശൈവദേവതയായ വിരൂപാക്ഷനെ കുലദേവതയായി പ്രഖ്യാപിച്ച് വിരൂപാക്ഷദാസനായി രാജ്യം ഭരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു.

എന്തിന് വിജയനഗരം വരെ പോകണം? പുറക്കാട് (ചെമ്പകശ്ശേരി) രാജാക്കന്മാർ സ്വയം ദേവനാരായണൻ എന്നായിരുന്നല്ലോ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

തന്റെ അധികാരം ദൈവദത്തമാണ് എന്ന് ആദ്യം അവകാശപ്പെട്ടത് ഈജിപ്പിലെ കുശ് രാജവംശം ആയിരുന്നു. തങ്ങൾ ദൈവപുത്രന്മാരാണ് എന്ന് അവകാശപ്പെട്ട ഭരണാധികാരികൾ ലോകമെമ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജപ്പാൻ മുതൽ റോം വരെ. ആധുനിക കാലത്ത് തന്റെ രാജാധികാരത്തിന്റെ സ്രോതസ്സ് ഈശ്വരനാണ് എന്നും പ്രഭുക്കന്മാരും മാടമ്പിമാരും ഒക്കെ താൻ പറയുന്നതനുസരിച്ചാൽ മതി എന്നും ആദ്യം പറഞ്ഞത് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജയിംസ് ഒന്നാമൻ (സ്കോട്ട്‌ലണ്ടിലെ ജയിംസ് VI തന്നെ) ആയിരുന്നു. പിറകെ ഫ്രാൻസിലെ ലൂയി പതിന്നാലാമനും അത് ഏറ്റുപിടിച്ചു.

ജയിംസ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിന് മുൻപ് തന്റെ പുത്രൻ ഹെൻറി ഫ്രെഡറിക്കിനെ രാജ്യഭാരം പഠിപ്പിക്കാൻ നിർമ്മിച്ച ഒരു പുസ്തകത്തിലാണ് രാജാവിന്റെ അധികാരം ദൈവം നൽകിയതാണ് എന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞത്. രാജാക്കന്മാർ ദൈവികസിംഹാസനത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായി ഇരിക്കുന്നു എന്ന് സെന്റ് പോളിന്റെ വാക്കുകൾ (ബൈബിൾ, പുതിയനിയമം, റോമാലേഖനം, അധ്യായം 13, വാക്യങ്ങൾ 1-7) ഉദ്ധരിച്ച് ജയിംസ് വാദിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കണം എന്ന കല്പന – ഇത് പത്ത് കല്പനകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു – മാതാപിതാക്കളുടെ ചര്യകളോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിയല്ല മക്കളുടെ കടമ നിർവചിക്കുന്നത് എന്നായിരുന്നു ജയിംസ് മകന് പറഞ്ഞുകൊടുത്തത്.

അതിന് മുൻപ് തന്നെ ചൈനയിലും ജപ്പാനിലും ഇൻഡൊനേഷ്യയിലും മലേഷ്യയിലും ഭാരതത്തിലും ഒക്കെ അധികാരികൾ ഈ ആശയം പറഞ്ഞിരുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കോവിൽ ദേവാലയവും കോവിലകം രാജകുടുംബവും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

അതായത് മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ തൃപ്പടിദാനം അദ്ദേഹം ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചതൊന്നുമല്ല. അത് അധികാരം ഉറപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യ ആയിരുന്നു എന്ന് കരുതേണ്ടതുമില്ല: 'തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ ഇതിഹാസം' എന്ന കൃതിയിൽ പട്ടം രാമചന്ദ്രൻ നായർ, "ജനവികാരം തനിക്ക് അനുകൂലമാക്കിമാറ്റുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് രാജ്യം ശ്രീപദ്മനാഭന് അടിയറവച്ചത്... ശ്രീപദ്മനാഭന്റെ പേരിൽ ജനതയുടെ അജ്ഞതയെ ചൂഷണം ചെയ്ത്... തന്റെ സ്വേച്ഛാധികാരം നിലനിർത്തുക എന്ന ഗൂഢതന്ത്രമായിരുന്നു ഇതിന്റെ പിന്നിൽ" എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും.

തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചവരിൽ ശ്രീചിത്തിര തിരുനാളിനെ മാത്രം ആണ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്, സാമാന്യം അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. മന്നേസുൽത്താൻ മഹാരാജാ, രാജരാജബഹദൂർഷംഷേർജങ് തുടങ്ങിയ സകല പദവികളും ഇല്ലാതായപ്പോഴും വിനയവാനും ലാളിത്യപ്രതീകവും ആയ ആ തമ്പുരാൻ വിലമതിച്ചതും ഉപേക്ഷിക്കാതിരുന്നതും ശ്രീപദ്മനാഭദാസൻ എന്ന സ്ഥാനം മാത്രമായിരുന്നു എന്നുകൂടെ രേഖപ്പെടുത്താതെ ഈ കുറിപ്പ് അവസാനിപ്പിച്ചുകൂടാ.